ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2021/1694

ze dne 21. září 2021

na podporu všeobecné platnosti, provádění a posílení Úmluvy o zákazu nebo omezení použití některých konvenčních zbraní, které mohou způsobovat nadměrné utrpení nebo mít nerozlišující účinky (CCW)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 28 odst. 1 a čl. 31 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Globální strategie zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie z roku 2016 (dále jen „globální strategie EU“) zdůrazňuje, že Unie zvýší míru, v níž přispívá ke kolektivní bezpečnosti.

(2) Globální strategie EU konstatuje, že Unie důrazně podporuje všeobecnou platnost, plné provádění a prosazování mnohostranných smluv a režimů týkajících se odzbrojení, nešíření zbraní a kontroly zbraní.

(3) Jeden z těchto nástrojů, konkrétně Úmluva Organizace spojených národů o zákazu nebo omezení použití některých konvenčních zbraní, které mohou způsobovat nadměrné utrpení nebo mít nerozlišující účinky (dále jen „úmluva CCW“), upravuje použití některých konvenčních zbraní v ozbrojených konfliktech, které mohou způsobovat nadměrné utrpení bojovníkům nebo bez rozdílu poškozovat civilní obyvatelstvo.

(4) Unie si přeje přispět k všeobecné platnosti, provádění a posílení úmluvy CCW, aby zůstala silnou a účinnou součástí mnohostranného systému odzbrojení, nešíření zbraní a kontroly zbraní.

(5) Šestá hodnotící konference úmluvy CCW, která je plánována na prosinec 2021, má určit priority této úmluvy na několik příštích let, jakož i strategie a mechanismy pro převedení těchto priorit do praxe.

(6) Unie si přeje přispět k účinnému provádění doporučení a rozhodnutí šesté hodnotící konference CCW,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Unie podporuje tyto projekty:

1) přípravu šesté hodnotící konference úmluvy CCW a navazující kroky;

2) podporu všeobecné platnosti úmluvy CCW;

3) usnadnění jednání o nedostatečně prozkoumaných, nově se objevujících a průřezových otázkách, které jsou relevantní pro úmluvu CCW.

Podrobný popis těchto projektů je obsažen v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

1. Za provádění tohoto rozhodnutí odpovídá vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (dále jen „vysoký představitel“).

2. Projekt uvedený v článku 1 technicky provádí Úřad OSN pro otázky odzbrojení (UNODA).

UNODA plní svůj úkol v rámci působnosti vysokého představitele. Za tímto účelem uzavře vysoký představitel s úřadem UNODA nezbytná ujednání.

Článek 3

1. Finanční referenční částka na provádění projektů podle článku 1 činí 1 603 517,64 EUR.

2. Výdaje financované finanční referenční částkou stanovenou v odstavci 1 jsou spravovány v souladu s postupy a pravidly, kterými se řídí rozpočet Unie.

3. Na řádnou správu výdajů uvedených v odstavci 2 dohlíží Komise. Za tímto účelem uzavře s úřadem UNODA nezbytnou dohodu. Ta stanoví, že UNODA zajistí viditelnost příspěvku Unie úměrnou jeho výši.

4. Komise usiluje o uzavření dohody uvedené v odstavci 3 co nejdříve po vstupu tohoto rozhodnutí v platnost. Informuje Radu o případných obtížích v tomto ohledu a o dni uzavření uvedené dohody.

Článek 4

1. Vysoký představitel podává Radě zprávy o provádění tohoto rozhodnutí vycházející z řádných čtvrtletních zpráv vypracovaných úřadem UNODA. Rada na základě těchto zpráv provádí hodnocení.

2. Komise Radě podává zprávy o finančních aspektech projektu podle článku 1.

Článek 5

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

Pozbývá platnosti 24 měsíců po dni uzavření dohody podle čl. 3 odst. 3. Pozbývá však platnosti šest měsíců ode dne svého vstupu v platnost, nebude-li uvedená dohoda v této lhůtě uzavřena.

V Bruselu dne 21. září 2021.

Za Radu
předseda
G. DOVŽAN

PŘÍLOHA

PROJEKTOVÝ DOKUMENT

Projekt na podporu všeobecné platnosti, provádění a posílení Úmluvy o zákazu nebo omezení použití některých konvenčních zbraní, které mohou způsobovat nadměrné utrpení nebo mít nerozlišující účinky (CCW) – HR(2021) 124

ODŮVODNĚNÍ A SOUVISLOSTI

Úmluva o zákazu nebo omezení použití některých konvenčních zbraní, které mohou způsobovat nadměrné utrpení nebo mít nerozlišující účinky (CCW) z roku 1980, známá pod názvem „Úmluva o některých konvenčních zbraních“, vstoupila v platnost dne 2. prosince 1983. Depozitářem této úmluvy a k ní připojených protokolů je generální tajemník OSN.

Úmluva CCW je klíčovým nástrojem mezinárodního humanitárního práva složeným ze zastřešující úmluvy, která stanoví obecnou oblast působnosti a pravidla fungování, a pěti připojených protokolů, z nichž každý zakazuje nebo upravuje konkrétní druh zbraní. Každý protokol je rovněž samostatným právním nástrojem s vlastními smluvními stranami a v některých případech i vlastním prováděcím mechanismem.

Úmluva se osvědčila jako pružný mechanismus, který může řešit celou řadu nových výzev, pokud jde o prostředky a metody vedení války, a přispět tak ke kodifikaci a postupnému rozvoji mezinárodního humanitárního práva. Tato flexibilita zejména umožnila připojit k úmluvě vedle původních tří protokolů, které byly přijaty v roce 1980, protokoly nové: protokol IV o oslepujících laserových zbraních v roce 1996 a protokol V o výbušných zbytcích války v roce 2003. Dále byla v roce 2001 působnost úmluvy a jejích protokolů rozšířena tak, aby se vztahovala i na ozbrojené konflikty, které nemají mezinárodní charakter. Nadto jsou ve formátu skupiny vládních odborníků projednávány různé otázky, na něž se protokoly nevztahují, z nichž nejnovější jsou nově vznikající technologie v oblasti smrtících autonomních zbraňových systémů.

1. PROJEKTY

1.1. Projekt č. 1: Příprava šesté hodnotící konference a navazující kroky

1.1.1. Účel projektu

Šestá hodnotící konference CCW, která se má konat v prosinci 2021, je pro vysoké smluvní strany příležitostí provést komplexní přezkum fungování a stavu úmluvy a jejích protokolů a posoudit pokrok dosažený při provádění nedávných rozhodnutí. Rovněž se očekává, že vysoké smluvní strany určí priority úmluvy na několik příštích let, jakož i strategie a mechanismy pro převedení těchto priorit do praxe. Mnozí považují rok 2021 za kritický moment pro určení budoucnosti CCW.

Omezený počet dnů přidělených na zasedání přípravného výboru a na samotnou konferenci, široká škála otázek souvisejících s úmluvou, jimiž by se konference mohla zabývat, a skutečnost, že možnost pokračovat v obvyklém konzultačním procesu v rámci přípravy na tak důležitý milník, jako je hodnotící konference, byla ovlivněna pandemií COVID-19 – všechny tyto faktory podtrhují potřebu podpořit věcnou přípravu konference doplňující formální proces. Také skutečnost, že se na zajišťování provádění CCW podílejí různé sektory (vojenský, humanitární, diplomatický, vědecký), činí mnohostranné dialogy zahrnující odborné znalosti na vnitrostátní a regionální úrovni před konáním konference nejen žádoucí, ale nezbytné pro smysluplnou hodnotící konferenci.

V zájmu zachování dynamiky pro věcnou přípravu šesté hodnotící konference je cílem tohoto pilíře v úzké koordinaci s vysokými úředníky v Ženevě odpovědnými za CCW zhodnotit práci vykonanou v posledních letech, včetně posouzení dosaženého pokroku a nevyřešených otázek. Takové činnosti by vysoké smluvní strany podporovaly v jejich snaze: i) získat aktuální znalosti o vývoji souvisejícím s úmluvou a každým z jejích protokolů, ii) určit nedostatky a výzvy v provádění CCW a způsoby jejich řešení, iii) včas definovat možná témata, která by mohla být na hodnotící konferenci zvážena, a iv) vypracovat související vnitrostátní a regionální postoje, jakož i případné návrhy ke zvážení na konferenci. Cílem je maximalizovat příležitost k vedení informovanějších a hlubších diskusí, a v důsledku toho dosáhnout na šesté hodnotící konferenci věcných výsledků.

Hodnotící konference je rovněž příležitostí k posouzení a dalšímu rozpracování stávajících nástrojů, informačních zdrojů a prováděcích mechanismů CCW, jako jsou vnitrostátní výroční zprávy o celkové úmluvě, pozměněném protokolu II a protokolu V. S ohledem na hodnotu zpráv při poskytování informací o opatřeních politiky na úrovni jednotlivých zemí i pro mezinárodní spolupráci a pomoc zadala pátá hodnotící konference konaná v roce 2016 předsedajícím výročních zasedání vysokých smluvních stran, aby usilovali o vyšší pokrytí podávání zpráv. Toto pokrytí však obvykle nedosahuje 60 procent, přičemž systematická a kvalitativní analýza zpráv zůstává nevyřešena. Dalším příkladem je strategie na podporu mezinárodní technické pomoci a posílení vnitrostátních kapacit pro boj proti hrozbám improvizovaných výbušných zařízení (IED). Ta zahrnuje dobrovolný dotazník z roku 2015, jehož revidovaná verze má být předložena v roce 2021, a prohlášení o IED z roku 2016 se zaměřením na prevenci, výměnu informací, zmírňování hrozeb a vzdělávání v oblasti rizik.

V návaznosti na hodnotící konferenci budou v úzké koordinaci s vysokými úředníky odpovědnými za CCW probíhat diskuse o strategiích a následných opatřeních k provedení rozhodnutí přijatých na konferenci. Tyto diskuse budou usilovat o podporu vysokých smluvních stran při identifikaci praktických způsobů, jak monitorovat provádění na vnitrostátní a regionální úrovni během pětiletého období do sedmé hodnotící konference.

1.1.2. Očekávané výsledky projektu

a) Mnohostranné dialogy ke sdílení široké škály názorů, pokud jde o dodržování CCW;

b) společné porozumění mezi vysokými smluvními stranami, pokud jde o prioritní oblasti pro přípravu hodnotící konference;

c) větší informovanost a více příspěvků národních odborníků CCW;

d) ze strany delegátů CCW hlubší porozumění problémům při provádění na vnitrostátní a regionální úrovni a způsobům, jak tyto problémy řešit;

e) příležitosti pro vysoké smluvní strany k vypracování a vyjasnění návrhů, které mají být na šesté hodnotící konferenci předloženy;

f) podpora funkcionářů při věcné přípravě šesté hodnotící konference a při provádění rozhodnutí konference.

1.1.3. Popis projektu

Před šestou hodnotící konferencí a v návaznosti na ni se uskuteční až čtyři tematická zasedání věnovaná:

i) otázkám projednaným od poslední hodnotící konference v roce 2016, které vyžadují další analýzu;

ii) nejnovějšímu vývoji týkajícímu se klíčových článků a pěti protokolů CCW;

iii) možnosti pomoci vysokým úředníkům při provádění rozhodnutí dosažených během šesté hodnotící konference.

S cílem určit zaměření každého zasedání se předem uskuteční konzultace s funkcionáři CCW a vysokými smluvními stranami. Zasedání budou usilovat o usnadnění dialogu mezi vysokými smluvními stranami. Budou zahrnovat prezentace odborníků a poskytnou zástupcům různých sektorů, včetně vlád, občanské společnosti a akademické obce příležitost k výměně názorů. Zasedání věnovaná druhému souboru témat zejména pomohou vysokým smluvním stranám připravit se na přezkum každého článku a protokolu úmluvy, k němuž má dojít na hodnotící konferenci. To konkrétně znamená, že vysokým smluvním stranám budou poskytnuty informace, které jim umožní určit, zda by některému článku úmluvy nebo jejích protokolů s ohledem na současné trendy a výzvy neprospěl podrobnější přezkum, návazná opatření nebo změna. Po každém zasedání bude vypracováno shrnutí diskusí.

Bude-li to časově možné před konáním hodnotící konference, budou uspořádány regionální nebo subregionální pracovní semináře, které odborníkům z členských států umožní zapojit se v rámci menších skupin do návazných diskusí o výsledcích tematických zasedání. Cílovou skupinou budou diplomaté, zástupci odvětví obrany a vnitrostátní subjekty vysokých smluvních stran zaměřené na odminování. Přizvány budou rovněž regionální organizace a signatářské státy. Zejména bude zvážena i komunikace s vysokými smluvními stranami, které se nedávných procesů CCW neúčastnily, a to v zájmu maximalizace začlenění různých postojů a lepšího pochopení výzev, jimž tyto státy čelí. Cílem pracovních seminářů je podpořit společné chápání klíčových otázek a sdílet informace o vnitrostátním a regionálním úsilí v oblasti provádění CCW, což může přispět k vypracování návrhů určených ke zvážení na hodnotící konferenci ([1]).

Mimoto by pracovní semináře mohly vysokým smluvním stranám pomoci posoudit efektivitu stávajících nástrojů nebo pokynů pro provádění CCW a určit, zda jsou na podporu dalšího vnitrostátního úsilí v tomto ohledu třeba nové nástroje či pokyny, včetně aktivnější výměny informací mezi státy. Zasedání mohou být například věnována zkoumání společných prvků a trendů mezi vnitrostátními výročními zprávami o dodržování CCW, pozměněného protokolu II a protokolu V, jakož i způsobů, jak přispět ke spojení států, které potřebují technickou pomoc, s těmi, které jsou ochotny ji poskytnout. Zasedání by navíc mohla přezkoumat účinnost a možné nedostatky strategie ochrany proti improvizovaným výbušným zařízením v rámci CCW, a to na základě identifikace výzev v oblasti vnitrostátní a regionální regulace a připravenosti a schopnosti řešit hrozbu IED. V tomto ohledu bude tento projekt usilovat o zlepšení systematizace a digitalizace standardizovaných informací uváděných ve vnitrostátních zprávách, což může zvýšit dostupnost informací a transparentnost a umožnit analýzu a rozhodování založené na datech.

1.2. Projekt č. 2: Podpora všeobecné platnosti

1.2.1. Účel projektu

Úmluva CCW má 125 vysokých smluvních stran, přičemž čtyři státy (Egypt, Nigérie, Súdán a Vietnam) ji podepsaly, ale neratifikovaly. Navzdory její adaptabilitě a významu pro širokou škálu naléhavých globálních otázek je míra všeobecné platnosti CCW v některých regionech nižší než 50 procent, což omezuje zeměpisný dosah dodržování jejích norem a ovlivňuje inkluzivnost a rozmanitost perspektiv v klíčových diskusích.

Akční plán na podporu všeobecné platnosti CCW přijatý na třetí hodnotící konferenci byl úspěšně podpořen společnou akcí EU 2007/528/SZBP ze dne 23. července 2007, která vedla ke zvýšení počtu vysokých smluvních stran úmluvy ze 100 v roce 2006 na 110 v roce 2009 ([2]). Na páté hodnotící konferenci v roce 2016 vysoké smluvní strany CCW uznaly, že všeobecná platnost má pro úspěch úmluvy zásadní význam, a pověřily vysoké úředníky, aby zvážili vypracování nového akčního plánu (CCW/CONF.V/10). Cílem tohoto projektu je pomoci státům, které nejsou stranami úmluvy, aby důkladněji porozuměly účelu a fungování úmluvy, jakož i přínosům přistoupení, a povzbudit je k většímu zapojení do zasedání CCW a relevantních činností. Mezi jeho cíle patří i analyzovat výzvy související s prosazováním všeobecné platnosti úmluvy

([1]) Pokud podmínky neumožní uspořádat regionální nebo subregionální pracovní semináře před hodnotící konferencí, budou zváženy jakožto činnosti navazující na konferenci v rámci provádění jejích rozhodnutí. Závěry a návrhy z regionálních jednání budou sdíleny s ženevskými delegáty, aby je mohli využít k vypracování plánu za tímto účelem.

([2]) Čtyři státy z Afriky, dva z Blízkého východu a Středozemí, jeden ze Střední Asie, jeden z Latinské Ameriky a Karibiku a dva z Evropy.

a pomáhat vysokým úředníkům a státům v jejich komunikační činnosti, jež má být koordinovaná, udržitelná a inovativní. Projekt dále předpokládá rozšíření a udržení sítě expertů a odborníků z praxe na vnitrostátní úrovni, kteří budou pokračovat ve spolupráci s komunitou CCW i po skončení projektového cyklu. To by jim umožnilo zvýšit informovanost o CCW a její porozumění na regionálních a domácích fórech, včetně využití příležitostí pro subjekty jiné než vysoké smluvní strany, aby se k úmluvě připojily. Tato síť následně rozšíří skupinu řečníků, které bude možné využít pro odborná zasedání CCW.

Vzhledem k požadavku, aby státy souhlasily, že budou při přistoupení k úmluvě vázány nejméně dvěma z protokolů, má každý protokol jiné členství. Tento projekt tedy rovněž podpoří všeobecnou platnost protokolů úmluvy ([3]).

1.2.2. Očekávané výsledky projektu

a) příspěvek k zavedení koordinovaného strategického přístupu mezi vysokými úředníky a vysokými smluvními stranami k dosažení všeobecné platnosti;

b) hlubší porozumění CCW ze strany příslušných vnitrostátních orgánů a odborníků;

c) vytvoření sítě expertů a odborníků z praxe pro trvalé zapojení v rámci úsilí o dosažení všeobecné platnosti CCW a jejího provádění na celostátní nebo regionální úrovni;

d) vyšší počet subjektů jiných než vysoké smluvní strany, které se zavázaly přistoupit k CCW a zapojit se do činností CCW;

e) zeměpisně vyváženější přijetí CCW a jejích protokolů;

f) výstupy určené vysokým úředníkům pro zvážení případného vypracování aktualizovaného akčního plánu pro všeobecnou platnost.

1.2.3. Popis projektu

Bude uspořádáno až šest subregionálních pracovních seminářů o univerzální platnosti. V souladu s nejnovějším akčním plánem pro všeobecnou platnost ([4]) budou prioritou státy, které nejsou stranami úmluvy a které jsou postiženy minami a výbušnými zbytky války, a rovněž regiony s nízkou mírou přistoupení, jak je navrženo níže:

Region	**Cílové subregiony**
Afrika	Všechny
Asie a Tichomoří	Jihovýchodní Asie Tichomoří
Východní Evropa	Kavkaz
Latinská Amerika a Karibik	Karibik

Trvání a obsah pracovních seminářů budou přizpůsobeny subregionálním souvislostem, prioritám a kapacitám, včetně dopadu různých druhů zbraní spadajících do působnosti CCW. Projekt bude prováděn v úzké koordinaci s třemi regionálními středisky úřadu UNODA v Africe, Asii a Tichomoří, Latinské Americe a Karibiku.

Vzhledem k významu vojenských odborných znalostí a humanitární činnosti pro provádění úmluvy budou kromě odborníků na diplomacii přizváni i zástupci odvětví obrany a vnitrostátních agentur zaměřených na odminování a odstraňování výbušnin. Pracovní semináře budou rovněž usilovat o účast vysokých smluvních stran CCW z příslušného regionu, aby se umožnila vzájemná komunikace na úrovni těchto států, i o účast zástupců regionálních organizací. Je-li to možné, budou pozváni vysocí úředníci CCW a ženevští delegáti příslušných států, které nejsou stranami úmluvy.

([3]) Protokol I o nezjistitelných střepinách (118 vysokých smluvních stran), pozměněný protokol II o zákazu nebo omezení použití min, nástrah a jiných prostředků ve znění z 3. května 1996 (106 vysokých smluvních stran), protokol III o zákazu nebo omezení použití zápalných zbraní (115 vysokých smluvních stran), protokol IV o oslepujících laserových zbraních (109 vysokých smluvních stran) a protokol V o výbušných zbytcích války (96 vysokých smluvních stran). Původní protokol II přijatý v roce 1980 je rovněž stále v platnosti s 95 vysokými smluvními stranami, přičemž několik z nich k jeho pozměněnému znění nepřistoupilo.

([4]) Urychlený akční plán pro dosažení všeobecné platnosti úmluvy a k ní připojených protokolů (CCW/CONF.IV/4/Add.1)

Pro subjekty jiné než vysoké smluvní strany, které na subregionálních pracovních seminářích projeví zájem připojit se k CCW, může být uspořádán dialog zaměřený na jednotlivé země s větší skupinou zúčastněných stran. Nadto budou na konci projektu všichni účastníci seminářů znovu kontaktováni s cílem získat připomínky a zhodnotit pokrok.

Dále budou v malých skupinách uspořádány diskuse mezi vysokými smluvními stranami určitého protokolu a těmi, které jsou smluvními stranami úmluvy, ale k danému protokolu se nepřipojily, aby prvně uvedené strany mohly reagovat na připomínky a dotazy svých protějšků týkající se vnitrostátního provádění a dodržování. Cílem je podpořit všeobecnou platnost nejen CCW jako celku, ale i jejích protokolů.

Budou shromážděny nebo vypracovány různé vzdělávací a informační materiály o CCW a zpřístupněny na internetových stránkách úřadu UNODA. Tento projekt bude vycházet z úspěchu a zkušeností získaných z činností zaměřených na všeobecnou platnost, prováděných v rámci společné akce Rady Evropské unie z roku 2007 na podporu CCW (2007/528/SZBP), jakož i z podobného úsilí dalších ženevských úmluv o odzbrojení.

1.3. Projekt č. 3: Usnadnění jednání o nedostatečně prozkoumaných, nově se objevujících a průřezových otázkách, které jsou relevantní pro CCW

1.3.1 Účel projektu

Cílem tohoto projektu je za účelem doplnění formálního procesu identifikovat a projednat v úzké koordinaci s vysokými úředníky CCW nedostatečně prozkoumané, nově se objevující a průřezové otázky relevantní pro úmluvu. Poskytne vysokým smluvním stranám CCW neformální fórum umístěné v Ženevě za účelem prozkoumání těchto otázek při mnohostranné výměně názorů, která povede k lepšímu pochopení vazeb mezi různými otázkami a zajistí doplňkovost úsilí v rámci jednotlivých sektorů i mezi nimi.

1.3.2. Očekávané výsledky projektu:

a. komplexní meziregionální a mnohostranné dialogy věnující se otázkám, které nejsou na zasedáních CCW a dalších fórech dostatečně prozkoumány;

b. vypracování dokumentů o výsledcích a výstupech, v nichž budou uvedeny vznesené a projednané záležitosti, případně včetně cílů a doporučení pro další opatření s cílem poskytnout věcné informace pro zasedání CCW, zejména zasedání odborníků;

c. vytvoření sítě expertů, odborníků z praxe, zástupců mezinárodních a regionálních organizací, akademické obce, občanské společnosti, průmyslu a mládeže, jejíž členové se zapojí do diskusí o CCW;

d. šíření iniciativ, akcí a analytických zjištění týkajících se a relevantních pro CCW v rámci uvedené sítě a mezi širší veřejnost;

e. podpora větší genderové rozmanitosti mezi odborníky, kteří se účastní zasedání CCW a souvisejících diskusí.

1.3.3. Popis projektu

Již nyní je možné identifikovat řadu činností, zatímco jiné se objeví v důsledku rozhodnutí šesté hodnotící konference, až bude projekt zahájen. Následně budou v rámci projektu identifikovány otázky, které jsou v současné době dosud nedostatečně prozkoumány, ale zasluhují si další analýzu a diskusi. Na základě tohoto procesu bude uspořádána řada hybridních kulatých stolů vedených zástupci akademické obce a průmyslu a seminářů či webinářů pro odborné a praktické diskuse s cílem tyto otázky dále zdůraznit a prozkoumat. Mezi tematické návrhy patří mimo jiné vývoj úmluvy, inovativní přístupy k naplnění účelu a cílů úmluvy a jejích protokolů, jakož i smysluplná účast žen na rozhodnutích v oblasti odzbrojení, tvorby politiky a programů. Mimoto budou v Ženevě na okraj zasedání CCW k těmto tématům uspořádány doprovodné akce, bude-li to možné.

Dále budou na pomoc budoucímu úsilí při provádění zmapováni klíčoví aktéři v jednotlivých vládách, mezinárodních a regionálních organizacích, zástupci akademické obce, občanské společnosti, mládežnických skupin a průmyslu, jakož i jejich stávající a plánované iniciativy, které mohou obohatit jednání o CCW. Na základě toho budou shromážděny a šířeny informace o nadcházejících akcích a iniciativách pořádaných klíčovými aktéry, jakož i o zjištěních a závěrech studií a výzkumu relevantních pro CCW.

Výsledky a výstupy všech činností v rámci tohoto projektu budou shromážděny a bude-li to možné, přeloženy. Zpřístupní se veřejnosti, mimo jiné s cílem zapojit ze zeměpisného a jazykového hlediska nové zúčastněné strany. Bude-li to možné a vhodné, budou rovněž navrženy navazující činnosti, v jejichž průběhu budou konzultováni hlavní aktéři, mimo jiné současní a předchozí vysocí úředníci CCW.

2. METODIKA

Činnosti v rámci tohoto projektu budou prováděny především online a materiály budou vypracovány a distribuovány v digitálním formátu. Významnými výjimkami jsou činnosti, u nichž je možná fyzická přítomnost a nelze je nahradit dálkovým přístupem nebo u nichž by osobní setkání bylo nákladově efektivnější než virtuální. Nadto budou na internetových stránkách projektu shromážděna shrnutí tematických zasedání a odborných diskusí a budou zpřístupněna vysokým smluvním stranám CCW a dalším zainteresovaným aktérům.

3. PODÁVÁNÍ ZPRÁV A HODNOCENÍ

UNODA předloží vysokému představiteli a Komisi závěrečnou finanční a popisnou zprávu obsahující mimo jiné získané zkušenosti. Kromě toho každých šest měsíců předkládá stručnou zprávu o dosaženém pokroku.

4. DOBA TRVÁNÍ

Navrhovaná doba trvání provádění projektu je 24 měsíců.

5. ZVIDITELNĚNÍ EU

Budou přijata veškerá vhodná opatření s cílem zviditelnit skutečnost, že prováděné činnosti byly financovány Unií. Tato opatření budou prováděna v souladu s Příručkou pro komunikaci a zviditelnění v rámci vnější činnosti Unie, kterou vypracovala a vydala Evropská komise. Zviditelnění příspěvku Unie bude zajištěno prostřednictvím patřičného označení a reklamy, které vyzdvihnou úlohu Unie, zajistí transparentnost jejích činností a zvýší informovanost o důvodech vedoucích k tomuto rozhodnutí, jakož i informovanost o podpoře, kterou tomuto rozhodnutí poskytuje Unie, a o výsledcích uvedené podpory. Na materiálech, které budou v rámci projektů vytvořeny, bude zřetelně vyobrazena vlajka Unie v souladu s pokyny Unie pro správné užívání a reprodukci vlajky.

6. PROVÁDĚCÍ AGENTURA

Prováděním tohoto projektu bude pověřen úřad UNODA a provádění bude probíhat v souladu s dohodou o příspěvku, jež bude uzavřena mezi Evropskou komisí a úřadem UNODA.

Projekt bude prováděn v úzké spolupráci a koordinaci s třemi regionálními středisky úřadu UNODA v Africe, Asii a Tichomoří, Latinské Americe a Karibiku. Budou aktivně vyhledávány příležitosti ke společným nebo následným činnostem s partnery (např. Výzkumný institut OSN pro otázky odzbrojení, Mezinárodní výbor Červeného kříže a Centrum OSN pro odstraňování min) a případně dalšími organizacemi s cílem zabránit zdvojování, znásobit dopad každého úsilí a maximalizovat šíření výsledků.